

Ο φαύλος κύκλος της φαρμακευτικής δαπάνης

ΤΗΣ ΦΑΙΗΣ ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΥ*

Κρίσιμη χαρακτηρίζεται από παράγοντες της αγοράς φαρμάκου η δεύτερη συνεχής ανατιμολόγηση για το 2017 που αναμένεται να ανακοινωθεί εντός των επόμενων ημερών. **Οκτώ συναπτά έτη επώδυνων μειώσεων τιμών ανά εξάμηνο έχουν αποτελέσει τροχοπέδη στην πορεία της ελληνικής φαρμακοβιομηχανίας**, ενώ σε ορισμένες περιπτώσεις έχουν τεθεί και θέματα βιωσιμότητας των ελληνικών παραγωγικών εταιριών φαρμάκου.

Το χειρότερο, όμως, είναι ότι ένας ελληνικός παραγωγικός κλάδος με τεράστιες αναπτυξιακές δυνατότητες απεικνύεται διαρκώς, το ελληνικό φάρμακο βρίσκεται στο «**απόσπασμα**», ενώ η φαρμακευτική περιθαλψη των ασθενών παραδίδεται προνομιακά στις ακριβές εισαγόμενες θεραπείες.

Από το 2012 η επιθυμητή μείωση της δαπάνης φαρμακευτικής δαπάνης βασίστηκε, σχεδόν αποκλειστικά, σε οριζόντια μέτρα: σε δραματικές ανατιμολογήσεις των φαρμάκων προς τα κάτω, σε συνδυασμό με υποχρεωτι-

«Είναι καιρός η Πολιτεία να αναληφθεί πέραν όλων των άλλων, τον αναπτυξιακό ρόλο της ελληνικής φαρμακοβιομηχανίας και την προστιθέμενη αξία που αυτή προσθέτει στην ελληνική Οικονομία και κοινωνία»

κές εκπτώσεις και επιστροφή της όποις υπέρβασης του προϋπολογισμού για τα φάρμακα, από τις εταιρίες προς το κράτος. Αν και αρχικά επρόκειτο για έκτακτες παρεμβάσεις, τελικώς παγιώθηκαν και χρησιμοποιήθηκαν ως υποκατάστατα της ανυπαρξίας ενός συνολικού σχεδίου μεταρρυθμίσεων.

Χαρακτηριστικό της φαρμακευτικής πολιτικής που ακολουθείται μέχρι και σήμερα, είναι πως πλήττει υπερβολικά και δυσανάλογα τα φάρμακα ελληνικής παραγωγής –γενόσημα ως επί των πλείστον– παρότι είναι πιο οικονομικά σε σχέση με τις αντίστοιχες εισαγόμενες θεραπείες.

Συνολικά, οι τιμές των γενόσημων κατά την περίοδο 2009-2017 έχουν δεχθεί μειώσεις της τάξεως του 64%. Σειρά παλαιότερων, καταξιωμένων ελληνικών φαρμάκων έχουν, πλέον, τιμές από 1 έως 4 ευρώ, και ωθούνται σε απόσυρση από την αγορά. Πρακτικά, αυτό σημαίνει πως οι ασθενείς υποχρεώνονται να τα αντικαταστήσουν με πολύ ακριβότερα εισαγόμενα σκευάσματα, με επιπλέον κόστος για τους ίδιους και τα ασφαλι-

στικά ταμεία. Αντί, λοιπόν, να γίνεται εξοικονόμηση στο σύστημα, η διάλυση των τιμών αυξάνει την πραγματική φαρμακευτική δαπάνη, συμπιέζει την ελληνική παραγωγή και οδηγεί σε μακροπρόθεσμη εξάρτηση του Συστήματος Υγείας από τις ακριβές εισαγωγές φαρμάκων.

Παρά τις ομοιότητες και συζωνόμενες υπερβάσεις της φαρμακευτικής δαπάνης η Πολιτεία υποχρεώνει τη φαρμακοβιομηχανία με το clawback, το οποίο αποτελεί τον εύκολο τρόπο να μετακυλίεται στις επιχειρήσεις το κόστος των χρόνιων αστοχιών της εφαρμοζόμενης πολιτικής. **Η ελληνική παραγωγική βιομηχανία βρίσκεται διπλά αδικοχημένη, αφού είναι ξεκάθαρο ότι τις υπερβάσεις δεν τις προκαλούν τα οικονομικά και καταξιωμένα φάρμακα, αλλά τα ακριβή εισαγόμενα φάρμακα, και επομένως επωμίζεται ευθύνες που δεν πρέπει να τη βραβαίνουν.**

Ο συνδυασμός υπερβολικά χαμηλών τιμών για τα οικονομικά ελληνικά φάρμακα, που κινδυνεύουν και με νέες μειώσεις στο πλαίσιο τις επόμενης ανατιμολόγησης, και υποχρεωτικών ασύμμετρων επιστροφών δημιουργούν ένα ασφυκτικό πλαίσιο λει-

τουργίας για την ελληνική φαρμακοβιομηχανία, κατά το οποίο διακυβεύεται ακόμα και η βιωσιμότητα κάποιων παραγωγών.

Η Πολιτεία, πλέον, καλείται να αλλάξει μία λανθασμένη πολιτική σχεδόν δεκαετίας στον κλάδο της παραγωγής φαρμάκου, που θα απελευθερώσει τις ευεργετικές δυνατότητές του μέσα από μία νέα γενναία πολιτική αναδιάρθρωσεων (θεραπευτικά πρωτόκολλα, φορέας πιστοποίησης καινοτομίας, εξορθολογισμός συνταγογράφησης και αποζημίωσης), και παράλληλα να ενσταλάξει μία διαφορετική προσέγγιση για τη θεραπεία μέσα από μία συνεχή ενημέρωση προς τον Έλληνα ασθενή. Είναι καιρός η Πολιτεία να αναληφθεί πέραν όλων των άλλων, τον αναπτυξιακό ρόλο της ελληνικής φαρμακοβιομηχανίας και την προστιθέμενη αξία που αυτή προσθέτει στην ελληνική Οικονομία και κοινωνία.

***Η κ. Φαίη Κοσμοπούλου είναι γενική διευθύντρια της Πανελληνίας Ένωσης Φαρμακοβιομηχανίας**